

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 vtrum hoc liceat priuatæ personæ, vel solum publicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

prohibuit hominem occidi, dicens, Non occides, ergo nulla lex possim confundens hominem occidendum, iusta est, si in illis casibus statutum, quod Deus non exceptit. Et ex hoc deducit duo Scotus. Primum est, quod non videt, quod lex iusta possit esse, quod

fuerit est pura iusta, non iustitia &c. occidatur: Quoniam bullam ergo hæc exceptio-
ne de celo delen-
dem, inquit, non
audimus. Secundum
est, quod posita occi-
sione pro adulterio,
qui alege veteri ita
tacere ab ipso Deo,
latus per nos
eiusmodi, ut
propter
naturam
de cœlo
cum
cam-
pum
pro-
prietate
dicitur.
Ad hoc dubium, nō
oportet aliunde men-
dicare refutationem,
sed super fundamen-
ta folio in litera po-
tentiæ. Et na-
turalis iustitia. Et theo-
logica finali in litera
naturali ratio affi-
ctio, & homo perni-
ciosus communat,
per pecnia fabula
mentis, quod in or-
dam bellatur tran-
spire propter a-
land, & tanquam de
genere bonum, ut
iustum sit, scriptura re-
probante. & ordi-
nante prouidentia
manifestat, quo homi-
nes qui propter seip-
sos, vipe liberi pro-
creant, ex hoc &
malos seiplos fece-
runt, & propter alios,
bonos felices di-
plicauerunt, ut patet ex
eo, quod ne boni pa-
reantur. Dominus pro-
batur malos eradica-
re. Matth. 13. Cùm e-
ramus ratiōne moralia
finire ex fine & fa-
ludiorū fit ratio,
quæ mali non sint
eradicandi de terra
mentis confundens
est, vi quando falsus
bonum exigunt, ma-
lum occidendum, &
cōfident fuisse & quan-
don non.

¶ ad fundamentum
scī dicunt, quod
excepta veteris le-
gis iniquum firmi-
tudine, & cœsaurit
nostrum sunt moralia, æxterna sunt. De moralibus autem prece-
pitus quomodo, quare, & quando ligantur, rationis est naturalis diffe-
rence, & diffinire. Vnde non oportet magis recurrere ad exceptionem
Dei circa occasionem hominis, quam circa ablationem, quam
cerca cetera nocentia hominum: omnis sequidem Iesu Christi
moralis ratione reliquit. Non enim occidere hominem ideo est pec-
catum, quia prohibitum: sed econtra idco prohibitum, quia mali
propter no oportet expectare bullam ab auctore naturæ, sed
frustra secundum lumen signatum ab eo super nos, quando occi-
dere hominem peccatorem est malum, & quando non. Quid n. est
prohibitum à Deo per illud præceptum, Non occi-

cides. Quando autem non est malum, non est per id prohibitum
à Deo, qui præcepta moralia promulgavit in lege utraque, negati-
ua quidem, quia mala sunt, quæ prohibentur: affirmativa vero, q. bona sunt, quæ mandantur, & haec in communi de omni peccato-
re vera sunt. In speciali autem de fure dicendum est, quod quan-

do perniciosi sunt fu-
res paci publica, nō
minus qui hostes pu-
blice pacis, possunt
publica autoritate
occidi. Reuocatio au-
tem extorta ex illis
verbis Domini de
poena adulteriæ, si ad
iudicium præcepto-
rum evacuatione re-
feratur, nulla est. Nō
enim propter illa do-
mini verba minus li-
cuit iudicari, & prin-
cipiis terrarum oc-
cidere adulteras, q.
ante licuerat, & mo-
dum contata lucere. E-
vangelice namque le-
gis misericordiam,
quæ poenam sanguini-
nam non imponit, sed
bene faciendum etiā
immissis mandat, mō-
strarbat Salvator, non
autem ciuilē pot-
estatem principibus,
rectoribusque aufe-
rebat.

¶ Ad tertium dicendum, q. homo peccando ab ordine ratio-
nis recedit, & iō decidit à digni-
tate humana, prout s. homo est
naturaliter liber, & propter seipsum
existens, & incidit quodammodo
in seruitutem bestiarū, vt s. de ip-
so ordinetur fm qd est utilis alijs,
fm illud Psal. 48. Homo cū in ho-
nore esset, non intellexit: compa-
ratuſ cū iumentis insipitibus, &
similis factus est illis. & Prouer. 11.
dī. Qui stultus est, seruit sapiēti. Et
ideo quāmuis hominē in sua
dignitate manentem occidere sit
fm se malum, tamē hominē pec-
catorem occidere, potest esse bo-
num, sicut occidere bestiā. Peior
enim est malus homo, quam be-
stiā, & plus nocet, vt Philos. dicit
in 1. * Politicorū, & in 7. Ethicorū,

ARTICVLVS III.

Vtrum occidere hominem peccatorem
licet priuata persona.

¶ Ad tertium sic proceditur.
Videatur, q. occidere hominem
peccatorem licet priuata perso-
na. In lege enim diuinâ nihil illi-
citum mandatur, sed Exod. 32. Pra-
cepit Moyses, Occidat vnuſquis
qui fratre ſui, & amicti, & proxim-
um ſuſ, pro peccato uituli con-
flatilis. ergo etiam priuatis perso-
nis licet peccatorem occidere.

¶ 2 Præt. Homo propter peccatum

catorem posuit priuata occidere persona, tale tñ peccatorem lice-
bit occidere. Et confirmatur, quia Iudicium 3. Aioth persona priuata
occidit Eglon regem Moab pro liberando populo ab eius feru-
tute. Quomodo tñ hoc simili cum doctrina præsentis articuli?

¶ Ad hoc dī distinguendo de tyranno, quod est duplex. Quidā ē ty-
ranno? mō tñ regedi, vt plures cōtingit, q. veri dñi tyranice re-
git, ad tua vtilitate oia couertæ, discordias inter subditos fe-
minates, aut nutritæ, vt ipsi lucréti, vel exalténtur &c. & de talij
tyranno nō est qd, qm̄ cōfāt, q. nō licet cuilibet de populo illum
occidere. Propter hīm. n. tyrannos reprobatum fuit in cocilio Con-
flati. festiōnis, propofitio dicens, q. quilibet tyrannus liceat pos-

Secunda Secundar. S.Thoma.

V tell

¶ Super Questionis
sexagesimæ quartæ Ar-
ticulū tertium.
Inf. q. 65. ar-
ticulū. 1. co. &
ad 1. & 4. di
fin. 37. q. 2.
art. 1.

In articulo 3. eiusdem

64. q. dubium occur-
rit. Nam author in 20

sent. diff. 44. ar. penul.

ad ult. dicit, q. qm̄ nō

est recursus ad supo-
riorem, laudabiliter

tyrannus, qui per vio-
lētiam se fecit domi-
num, occidit à pri-
uata persona, quām

uis non omnem pec-
catorem posuit priuata occidere.

Et confirmatur, quia Iudicium 3.

Aioth persona priuata

occidit Eglon regem Moab pro liberando populo ab eius feru-

tute. Quomodo tñ hoc simili cum doctrina præsentis articuli?

¶ Ad hoc dī distinguendo de tyranno, quod est duplex. Quidā ē ty-
ranno? mō tñ regedi, vt plures cōtingit, q. veri dñi tyranice re-
git, ad tua vutilitate oia couertæ, discordias inter subditos fe-
minates, aut nutritæ, vt ipsi lucréti, vel exalténtur &c. & de talij
tyranno nō est qd, qm̄ cōfāt, q. nō licet cuilibet de populo illum
occidere. Propter hīm. n. tyrannos reprobatum fuit in cocilio Con-
flati. festiōnis, propofitio dicens, q. quilibet tyrannus liceat pos-

Secunda Secundar. S.Thoma.

V tell

QVAEST. LXIII.

ARTIC. III.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum occidere malefactores
licet clerici.

A. p. preced. test à quolibet suo
ad 3. subditio occidi. Quod
dam autem tyranus
est in ipso iure domi-
ni; qua iustitia viu-
paut sibi dominium
vi armorū, vel alias
iniqua & de tali ty-
ranno est ihermo. Et
duo dicimus, primo
quod hinc potest à
quolibet de populo
occidi pro libertate
populi; quando non
est recurrit ad super-
iore, à quo posse
iustitia fieri de huic
modo inuatore. Secun-
do, quod quando sic
occiditur, non occidi-
tur à persona priuata
propria; sed publica
authoritate. Declaratur
verum ex hoc,
quod talis tyranus
est hostis populi, ha-
bens conuenit bellum
iniustum cum po-
pulo. Quod enim sit
hostis populi, patet
ex hoc, qd maior
est & oppressor liber-
tatis, tñ iuri publici
illius. Quod autē in-
tellegatur habere con-
tinuum bellum cum
populo, patet ex eo,
quod inchoatum bel-
lum quo populu in-
viadens, seipsum no-
minauit dominum, alio-
sque coegerit ad re-
cognoscendum, te ut
dominum, nulla est
treuca interrupsum,
nulla pace terminatum, sed
suecumbens iacet populus. Cum
autem bellum hoc ex
parte populi sit iustum,
& ex parte tyra-
ni iniustum, consequens
est, vr quilibet de po-
pulo iurisper, pro
populo contra tyra-
num bellum agat ini-
stum. Ac pro hoc hinc
potest tyramnum
illum occidere autho-
ritate iusti belli, que
est authoritas publi-
ca, ut patet ex supra-
dictis. Nec obstat si ty-
rannus a principio fi-
bello le fecerit ab ho-
mine. Vñ super hoc nō requiri-
aliquid iudicium, an sit occidenda, si
sit sylvestris: si vero sit domes-
tica, requireret iudicium non pp ip-
sa, sed pp domini domini. Sed
homo peccator non est naturaliter
distinguis ab hominib. iussis:
& ideo indiget iudicio publico,
vt discernatur an sit occidendum
propter salutem communem.

A. p. preced.

**L. 1. c. 26.
in medio, &
c. 21. in fine
tom. 5.**

A. p. preced.

* Ex c. 3.
Lib. 1. c. 21.
cir. a princ.
tom. 5.

S E D C O N T R A est, quod Aug-
dicit in 1. * de ciui. Dei. Qui sine
aliqua publica administratione
malefici occiderit, velut homici-
da iudicabitur: & tanto amplius,
quanto sibi pratem a Deo non
concessam viupare non timuit.

R E S P O N S. Dicendum, qd sicut di-
ctum * est, occidere malefactore
licitum est, inquit ordinatur
ad salutem totius communita-
tis: & ideo ad illum solum perti-
net, cui committitur cura com-
munitatis conseruanda. Sicut ad
medicinam pertinet praecidere me-
brum putridum, qd ei commissa
fuerit cura salutis toti corporis.
Cura autē cōsī boni commissa est
principibus habentibus publicā
authoritatem: & ideo solum
licet malefactores occidere, non
autem priuatis personis.

A D P R I M U M ergo dicendum,
q ille aliquid facit, cuius authori-
tate fit, ut patet per Dion. * 12. c.
celestis hierarc. Et ideo ut Aug. +
dicit in 1. de ciui. Dei, non ipse oc-
cidit qui ministerium dēt iubet
sicut administrum gladius est
utenti. Vñ illi q occidetur pxi-
mos, & amicos ex mādato Dñi,
nō hoc fecisse ipsi vñr, sed potius
ille, cuius autoritate fecerunt.
Sicut & miles interfici hostem
authoritate principis, & minister
latronem authoritate iudicis.

A D S E C U N D U M dicendum, q be-
sta naturaliter est distingua ab ho-
mine. Vñ super hoc nō requiri-
aliquid iudicium, an sit occidenda, si
sit sylvestris: si vero sit domes-
tica, requireret iudicium non pp ip-
sa, sed pp domini domini. Sed
homo peccator non est naturaliter
distinguis ab hominib. iussis:
& ideo indiget iudicio publico,
vt discernatur an sit occidendum
propter salutem communem.

A D T E R T I U M dicendum, q fa-
cere aliquid ad utilitatem cōmu-
nem, quod nulli nocet, hoc est li-
cet sylvestris cuilibet priuata persona;
sed si sit cum nocimēto alterius,
hoc non debet fieri, nisi secundū
iudicium eius, ad quem perti-
net & fitur quid sit liberahe-
dum partibus pro salute totius.

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

UU

VV

WW

XX

YY

ZZ

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH